

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 6Tos/19/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2121012128
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 02. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Pavol Macháč
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2022:2121012128.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Pavla Macháča a sudcov JUDr. Kataríny Batisovej a JUDr. Dušana Szabó, v trestnej veci odsúdeného F. V., nar. XX. U. XXXX v Y. F., trvale bytom Y. F., t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v ÚVTOS a ÚVV Leopoldov, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Trnava z 1. decembra 2021, č. k. 10PP/15/2021-43, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 15. februára 2022 v Trnave, takto

rozhodol:

I/ Podľa § 194 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku sa napadnuté uznesenie v celom rozsahu zrušuje.

II/ Podľa § 66 ods. 1 písm. a), ods. 2 a ods. 3 Trestného zákona súd žiadosť odsúdeného F. V. o podmienené prepustenie z výkonu trestov odňatia slobody, ktoré mu boli uložené trestným rozkazom Okresného súdu Galanta z 13. januára 2017, sp. zn. 9T/5/2017, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 4. apríla 2018 vo výmere 10 (desať) mesiacov nepodmienečne so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia a rozsudkom Okresného súdu Dunajská Streda z 19. júna 2019, sp. zn. 1T/77/2019, právoplatným dňa 19. júna 2019 vo výmere 8 (osem) mesiacov nepodmienečne so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia zamietla.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením okresný súd podľa § 66 ods. 1 písm. a), ods. 2 a § 68 ods. 5 Trestného zákona a § 415 Trestného poriadku zamietol žiadosť odsúdeného o podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava z 25. novembra 2008, sp. zn. 1T/173/2008 a rozsudkom Okresného súdu Galanta z 29. júna 2012, sp. zn. 3T/285/11.

2. Okresný súd v napadnutom uznesení uviedol, že prvoradou formálnou podmienkou pre podmienené prepustenie z výkonu uloženého trestu odňatia slobody je, aby podmienené prepustenie Trestný zákon vôbec pripúšťal. Opätovné podmienené prepustenie z toho istého trestu v zmysle ustanovenia § 68 ods. 5 Trestného zákona nie je možné. Odsúdený požiadal o podmienené prepustenie z výkonu trestov odňatia slobody, ktorý mu boli uložené trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava V zo dňa 25.11.2008, sp. zn. 1T/173/2008 a rozsudkom Okresného súdu Galanta zo dňa 29.06.2012 sp. zn. 3T/285/2011, z výkonu ktorých už bol raz podmienené prepustený, a to uznesením Okresného súdu Trnava z 19. januára 2015, sp. zn. 2PP/191/2014, pričom uznesením Okresného súdu Trnava z 17. januára 2019, sp. zn. 2PP/191/2014 bolo rozhodnuté, že sa odsúdený v skúšobnej dobe podmieneného prepustenia neosvedčil a že zvyšok týchto trestov odsúdený vykoná, nakoľko sa v skúšobnej dobe podmieneného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody dopustil ďalšej trestnej činnosti. Okresný súd preto uviedol, že odsúdený nespĺňa formálnu podmienku, pretože podľa § 68 ods. 5 Trestného zákona opätovné podmienené prepustenie z výkonu toho istého trestu nie je možné.

3. Okresný súd ďalej uviedol, že odsúdený nespĺňa druhú materiálnu podmienku na jeho podmienené prepustenie, a to že od neho možno očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život. Okresný súd k takémuto záveru dospel na základe toho, že odsúdený síce v prostredí ústavu na výkon trestu

odňatia slobody preukazuje svojim správaním polepšenie, avšak jeho zjavné kriminálne sklony počas pobytu na slobode neumožňujú dospieť k záveru, že od neho možno očakávať vedenie riadneho života. Odsúdený už bol v minulosti trinásťkrát súdne trestaný za rôznorodú trestnú činnosť. Odsúdený v minulosti opakovane vykonával nepodmienečný trest odňatia slobody, bola mu daná možnosť preukázať polepšenie aj prostredníctvom inštitútu podmienečného prepustenia a podmienečného odsúdenia, avšak túto možnosť odsúdený nevyužil, po uplynutí aj počas plynutia skúšobnej doby sa opätovne dopustil trestnej činnosti, za ktorú bol aj odsúdený resp. sa neosvedčil v skúšobnej dobe podmienečného prepustenia. Páchanie trestnej činnosti nie je teda u odsúdeného len jednorazovým vybočením zo spôsobu jeho života, ale ide o osobu, ktorá opakovane pácha trestnú činnosť. Z týchto skutočností potom podľa okresného súdu vyplývajú vážne a dôvodné pochybnosti o tom, či možno od odsúdeného očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život.

4. Proti uzneseniu okresného súdu odsúdený priamo na verejnom zasadnutí zahlásil sťažnosť, ktorú do predloženia spisu krajskému súdu neodôvodnil. Prokurátor sa práva podať sťažnosť proti napadnutému uzneseniu po jeho vyhlásení vzdal.

5. Podľa § 192 ods. 1 Trestného poriadku Pri rozhodovaní o sťažnosti preskúma nadriadený orgán
a) správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, a
b) konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia.

6. Podľa § 193 ods. 1 Trestného poriadku Nadriadený orgán zamietne sťažnosť, ak
a) nie je prípustná,
b) bola podaná oneskorene, neoprávnenou osobou, osobou, ktorá sa jej výslovne vzdala alebo ktorá znovu podala sťažnosť, ktorú už predtým výslovne vzala späť, alebo
c) nie je dôvodná.

7. Podľa § 194 ods. 1 Trestného poriadku Ak nezamietne nadriadený orgán sťažnosť, zruší napadnuté uznesenie, a ak je podľa povahy veci potrebné nové rozhodnutie,
a) rozhodne vo veci sám, alebo
b) uloží orgánu, proti ktorého rozhodnutiu sťažnosť smeruje, aby vo veci znovu konal a rozhodol, s výnimkou rozhodovania o sťažnosti proti rozhodnutiu o väzbe podľa § 72 ods. 1 písm. a), d) až f), rozhodovania o sťažnosti proti rozhodnutiu o väzbe, ak súd prvého stupňa rozhodol o väzbe po podaní obžaloby alebo návrhu na schválenie dohody o vine a treste podľa § 76 ods. 3, 4 alebo 10, rozhodovania o sťažnosti proti rozhodnutiu o pokračovaní v ochrannom liečení, prepustení z ochranného liečenia alebo ukončení ochranného liečenia, ak predseda senátu rozhodoval pred ukončením výkonu trestu podľa § 446a ods. 3 alebo 4 a rozhodovania o sťažnosti proti rozhodnutiu o návrhu na umiestnenie odsúdeného v detenčnom ústave podľa § 462.

8. Podľa § 194 ods. 2 Trestného poriadku Ak je chybná len časť napadnutého uznesenia a možno ju oddeliť od ostatných alebo ak sa týka sťažnosť len časti uznesenia, obmedzí nadriadený orgán svoje rozhodnutie podľa odseku 1 len na túto časť.

9. Krajský súd na základe riadne a včas podanej sťažnosti, ktorú podala oprávnená osoba podľa § 192 ods. 1 písm. a), písm. b) Trestného poriadku preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia ako aj konanie tomuto výroku predchádzajúce a dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného je dôvodná, aj keď z iných ako ním uvádzaných dôvodov.

10. Preskúmaním spisového materiálu krajský súd zistil, že odsúdenému bol postupne nariadený výkon trestu odňatia slobody v štyroch trestných veciach. V trestnej veci Okresného súdu Galanta vedenej pod sp. zn. 9T/5/2017 mu bol nariadený výkon trestu odňatia slobody vo výmere 10 (desať) mesiacov za spáchanie prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1 Trestného zákona a v trestnej veci Okresného súdu Dunajská Streda vedenej pod sp. zn. 1T/77/2019 mu bol nariadený výkon trestu odňatia slobody vo výmere 8 (osem) mesiacov za spáchanie prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b), písm. c) Trestného zákona. Odsúdený oba tieto tresty odňatia slobody podľa zápisu v skrátrenom výpise už vykonal.

11. Ako tretí v poradí má nariadený výkon trestu odňatia slobody vo výmere 20 (dvadsať) mesiacov v trestnej veci Okresného súdu Bratislava V vedenej pod sp. zn. 1T/173/2008 za spáchanie prečinu,

ktorého predpokladaný koniec má mať 4. apríla 2022 a ako štvrtý v poradí výkon zvyšku trestu odňatia slobody vo výmere 3 (tri) mesiace a 4 (štyri) dni v trestnej veci Okresného súdu Galanta vedenej pod sp. zn. 3T/285/2011 za spáchanie prečinu, ktorého predpokladaný koniec má mať 8. júla 2022.

12. Z rozsudku Okresného súdu Galanta z 29. júna 2012, sp. zn. 3T/285/2011, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 29. júna 2012 vyplýva, že odsúdený bol uznaný vinným zo spáchania prečinu sprenevery podľa § 213 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona a bol mu uložený trest odňatia slobody vo výmere 1 (jeden) rok nepodmienečne so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Z trestného rozkazu Okresného súdu Bratislava V z 25. novembra 2008, sp. zn. 1T/173/08, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 11. decembra 2008 vyplynulo, že odsúdený bol uznaný vinným zo spáchania pokračovacieho prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1 Trestného zákona a bol mu uložený spoločný trest odňatia slobody vo výmere 20 (dvadsať) mesiacov s podmieneným odkladom jeho výkonu a určením skúšobnej doby 3 (tri) roky za súčasného zrušenia výroku o vine a treste v trestnom rozkaze Okresného súdu Dunajská Streda z 16. októbra 2008, sp. zn. 3T/162/2008. Uznesením Okresného súdu Bratislava V z 17. septembra 2012, sp. zn. 1T/173/2008, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 5. októbra 2012 bolo rozhodnuté o neosvedčení sa odsúdeného v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia a odsúdenému bol nariadený výkon trestu odňatia slobody vo výmere 20 (dvadsať) mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

13. Z uznesenia Okresného súdu Trnava z 17. januára 2019, sp. zn. 2PP/191/2014, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 28. augusta 2019 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave z 28. augusta 2019, sp. zn. 6Tos/115/2019 vyplynulo, že odsúdený sa v skúšobnej dobe podmieneného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody v trvaní tri roky uznesením Okresného súdu Trnava z 19. januára 2015, sp. zn. 2PP/191/2014 neosvedčil a vykoná zvyšok trestu odňatia slobody v celkovej výmere 1 (jeden) rok, 11 (jedenásť) mesiacov a 4 (štyri) dni. Uznesením Okresného súdu Trnava z 19. januára 2015, sp. zn. 2PP/191/2014 bol odsúdený podmienne prepustený okrem iného aj z výkonu trestov odňatia slobody, ktoré mu boli uložené rozhodnutiami označenými v bode 11. Z uznesenia Okresného súdu Trnava z 17. januára 2019, sp. zn. 2PP/191/2014 nie je zrejmé, akú výmeru z pôvodne uložených trestov odňatia slobody v celkom troch veciach má odsúdený vykonať, pretože Okresný súd Trnava spočítal nevykonané zvyšky trestov odňatia slobody. Zo skráteného výpisu odsúdeného a z príslušných nariadení výkonov trestu odňatia slobody však vyplýva, že v prípade odsúdenia rozsudkom Okresného súdu Galanta z 29. júna 2012, sp. zn. 3T/285/2011 ide o zvyšok trestu odňatia slobody vo výmere 3 (tri) mesiace a 4 (štyri) dni a v prípade odsúdenia trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava V z 25. novembra 2008, sp. zn. 1T/173/08 ide o celý pôvodne uložený trest vo výmere 20 (dvadsať) mesiacov.

14. Okresný súd sa v napadnutom uznesení nevyjadril k splneniu formálnej podmienky na možnosť podmieneného prepustenia, pretože poukaz na ustanovenie § 68 ods. 5 Trestného zákona nie je poukazom na splnenie formálnej podmienky ako takej. Ustanovenie § 68 ods. 5 Trestného zákona uvádza, že opätovné podmienené prepustenie z výkonu toho istého trestu nie je možné. Toto ustanovenie je však potrebné vykladať v kontexte s ustanovením § 66 ods. 3 Trestného zákona, podľa ktorého Ak odsúdený má vykonať viac trestov odňatia slobody, odsúdený môže byť podmienne prepustený najskôr po výkone súčtu pomerných častí uložených trestov podľa odseku 1 písm. a) až c), § 67 ods. 1 a 2 a celého zvyšku trestu podľa § 68 ods. 2. Podľa § 68 ods. 2 Trestného zákona Ak podmienne prepustený viedol v skúšobnej dobe riadny život a plnil uložené obmedzenia a povinnosti, súd vysloví, že sa osvedčil; inak rozhodne, a to prípadne už v priebehu skúšobnej doby, že zvyšok trestu vykoná. Ak sa odsúdený nachádza vo výkone trestu odňatia slobody, súd rozhodne tak, aby výkony trestov odňatia slobody nasledovali plynule za sebou.

15. Z citovaných ustanovení potom v súhrne vyplýva, že pokiaľ boli odsúdenému postupne nariadené výkony trestov odňatia slobody a medzi nimi aj výkon takých trestov odňatia slobody, resp. ich zvyškov, z ktorých už bol v minulosti podmienne prepustený, potom sa na splnenie formálnej podmienky na možnosť požiadať o podmienené prepustenie vyžaduje výkon príslušnej časti uloženého trestu odňatia slobody (v prípade trestu, z ktorého odsúdený doposiaľ nebol podmienne prepustený) a zároveň výkon celého zvyšku trestu odňatia slobody, z výkonu ktorého už odsúdený bol podmienne prepustený. V prejednávanej prípadne to prakticky znamená, že odsúdený musel z trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený v trestnej veci Okresného súdu Galanta vedenej pod sp. zn. 9T/5/2017 vykonať 5 (päť) mesiacov, z trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený v trestnej veci Okresného súdu Dunajská Streda vedenej pod sp. zn. 1T/77/2019 vykonať 4 (štyri) mesiace a zároveň vykonať celý trest odňatia slobody

vo výmere 20 (dvadsať) mesiacov v trestnej veci Okresného súdu Bratislava V vedenej pod sp. zn. 1T/173/2008 (pozn. preto celý, lebo v čase jeho podmiennečného prepustenia ho ešte vykonávať nezačal) a celý zvyšok trestu odňatia slobody vo výmere 3 (tri) mesiace a 4 (štyri) dni v trestnej veci Okresného súdu Galanta vedenej pod sp. zn. 3T/285/2011. Odsúdený tak na splnenie formálne podmienky musel vykonať celkom 2 (dva) roky 8 (osem) mesiacov a 4 (štyri) dni. Podľa skráteného výpisu odsúdeného odsúdený začal prvý z nariadených trestov odňatia slobody vykonávať 4. februára 2019, teda formálnu podmienku splnil dňa 8. októbra 2021, čo napokon vyplýva aj z jeho skráteného výpisu.

16. Záver okresného súdu, že odsúdený nespĺnil formálnu podmienku na možnosť podmiennečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody preto nie je správny a okresný súd sa zrejme nechal pomýliť zápisom v skrátenom výpise odsúdeného, ktorý pri posledných dvoch trestoch odňatia slobody uvádza, že podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody nie je možné. Zo skutočností uvedených v bodoch 14 a 15 potom nevyhnutne vyplýva, že pokiaľ by odsúdený inak spĺňal podmienky na jeho podmiennečné prepustenie, potom vo výroku napadnutého uznesenia mali byť uvedené jeho rozhodnutia a tresty v trestnej veci Okresného súdu Galanta vedenej pod sp. zn. 9T/5/2017 a v trestnej veci Okresného súdu Dunajská Streda vedenej pod sp. zn. 1T/77/2019, pretože na podmiennečné prepustenie musel odsúdený vykonať celý trest odňatia slobody v trestnej veci Okresného súdu Bratislava V vedenej pod sp. zn. 1T/173/2008 a celý zvyšok trestu odňatia slobody v trestnej veci Okresného súdu Galanta vedenej pod sp. zn. 3T/285/2011. Ak by sa odsúdený opätovne v skúšobnej dobe podmiennečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody neosvedčil, bolo by mu potrebné nariaďovať výkon zvyškov trestu odňatia slobody v tých trestných veciach, ktorých tresty nemusel vykonať celé /viď výklad v bode 15/.

17. Okresný súd sa v napadnutom uznesení nevenoval splneniu prvej materiálnej podmienky, a to preukázaniu polepšenia odsúdeného vo výkone trestu odňatia slobody plnením svojich povinností a svojim správaním. Možno preto len usudzovať, že okresný súd splnenie tejto podmienky vyhodnotil kladne. Pokiaľ je tento predpoklad krajského súdu správny, potom záver okresného súdu ani v tomto prípade nie je správny. Krajský súd poukazuje na hodnotenie riaditeľa ústavu, v ktorom odsúdený aktuálne trest vykonáva, z ktorého síce vyplýva, že odsúdený bol doposiaľ celkom šesťkrát disciplinárne odmenený, ale zároveň aj to, že správanie odsúdeného počas výkonu trestu odňatia slobody nebolo vždy na požadovanej úrovni a odsúdený síce disciplinárne tresty evidované nemá, avšak uložené mu v priebehu výkonu trestu odňatia slobody boli, minimálne v jednom prípade. Z hodnotenia odsúdeného tiež vyplýva, že odsúdený zastáva len formálne kritický postoj k trestnej činnosti ako aj to, že sociálny kontakt udržiava okrem iného aj so svojim synom. Podľa lustrácie Registra obyvateľov SR je však odsúdený otcom aj dcéry E. V., s ktorou odsúdený podľa hodnotenia sociálny kontakt neudržiava a k tejto sa nevyjadril ani na verejnom zasadnutí. Krajský súd zároveň poukazuje na skutočnosť, že v trestnej veci Okresného súdu Dunajská Streda vedenej pod sp. zn. 1T/77/2019 bol odsúdený uznaný vinným zo spáchania prečinu zanedbania povinnej výživy voči svojej dcére. Krajský súd ďalej poznamenáva, že odsúdený bol pre prečin zanedbania povinnej výživy súdne trestaný opakovane celkom trikrát, a to aj v trestných veciach Okresného súdu Dunajská Streda vedených pod sp. zn. 3T/75/09 a sp. zn. 1T/194/13. Zohľadňujúc preto všetky tieto skutočnosti je preto krajský súd názoru, že v prípade odsúdeného nie je možné usudzovať na jeho polepšenie.

18. Pokiaľ ide druhú materiálnu podmienku, túto okresný súd vyhodnotil ako nespĺnenú a náležite odôvodnil, ako k tomuto záveru dospel, pričom krajský súd sa so závermi okresného súdu stotožňuje a dodáva, že rozhodnutie prvostupňového súdu a súdu druhého stupňa nemožno posudzovať izolovane, pretože obe konania z hľadiska ich predmetu tvoria jeden celok (obdobne II. ÚS 78/05, III. ÚS 264/08, IV. ÚS 320/2012). Krajský súd zároveň dopĺňa, že to nie je len trestná minulosť odsúdeného, ktorá dôvodnosť riadneho vedenia života odsúdeným v budúcnosti spochybňuje. Z hodnotenia ústavu z 21. októbra 2021 vyplýva, že odsúdený je vyučený v stavebnom odbore maliar a súčasne absolvoval aj rekvalifikačný kurz v odbore kuchár, pričom tak z hodnotenia ako aj z vyjadrenia odsúdeného na verejnom zasadnutí vyplýva, že odsúdený pred nástupom do výkonu trestu odňatia slobody pracoval ako pekár. Odsúdený teda mal zamestnanie ako aj legálny zdroj príjmov a napriek tomu páchal trestnú činnosť. Z uvedeného potom krajský súd vyvodzuje, že zamestnanie, ktoré má odsúdený podľa vlastného vyjadrenia zabezpečené nie je takým faktorom, ktorý by na osobu odsúdeného vplýval pozitívne v tom zmysle, aby viac trestnú činnosť nepáchal.

19. Krajský súd uvádza, že zmysel podmieneného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody nie je v tom, aby za dobré správanie bol odsúdený automaticky podmienne prepustený po uplynutí ustanovenej doby bez zreteľa na účel trestu. Výkon uloženého trestu má na odsúdeného vplývať tak, aby došlo k jeho polepseniu bez ohľadu na to, či bude alebo nebude podmienne prepustený. Podstatou úvah súdu pri rozhodovaní o návrhu na podmienne prepustenie odsúdeného je v konečnom dôsledku ustálenie dôvodnosti predpokladu, že v odsúdený povedie v budúcnosti i na slobode riadny život s minimalizáciou rizika jeho recidívy. Posúdenie otázky prípadnej recidívy je svojim spôsobom vždy len predpokladom vysloveným s väčšou či menšou mierou pravdepodobnosti, pričom súd je vždy odkázaný na objektívne okolnosti, medzi ktoré je nutné zaradiť aj doterajšie sklony odsúdeného k páchaniu trestnej činnosti. Materiálnu podmienku možnosti očakávať, že odsúdený v budúcnosti povedie riadny život je potrebné skúmať aj pri zohľadnení okolností predchádzajúceho života odsúdeného vrátane jeho skorších odsúdení. Túto podmienku súd objasňuje a skúma komplexnejšie, posudzuje všetky okolnosti súvisiace s osobou odsúdeného, jeho osobné a charakterové vlastnosti, celkový postoj k spoločenským normám, prostredie v ktorom žil, celý jeho doterajší život, povahu a charakter trestnej činnosti, pre ktorú je odsúdený vo výkone trestu s jediným cieľom dospieť k záveru, či všetky tieto skutočnosti umožňujú prijať prognózu, že odsúdený v prípade podmieneného prepustenia na slobodu povedie riadny život, t. j. život v súlade s právnymi, morálnymi a etickými normami spoločnosti.

20. Odsúdenému boli ukladané aj podmienne tresty odňatia slobody, kedy súdy zjavne vychádzali z toho, že zabrániť páchatelovi v ďalšom páchaní trestnej činnosti možno nielen priamo, teda tým, že mu fyzicky znemožníme dopustiť sa určitého konania, a to uložením nepodmieneného trestu odňatia slobody, ale aj nepriamo, už samotnou existenciou podmieneného trestu a obavou z jeho premenenia a nariadenia jeho výkonu, pričom ide o tzv. psychické zábrany a pôsobenie. Práve toto nepriame pôsobenie má v mnohých prípadoch výrazne hlbší a trvalejší prevýchovný charakter a účel trestu naplní skôr, než samotný nepodmienený trest odňatia slobody. Tento predpoklad sa žiaľ nenaplnil a odsúdenému boli ukladané aj nepodmienne tresty odňatia slobody. Odsúdený potom dostal ďalšiu šancu v podobe podmieneného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody, ktorú však nevyužil a znova páchal trestnú činnosť.

21. Okresný súd preto podľa názoru krajského súdu správne ustálil, že v prípade odsúdeného je prognóza riadneho vedenia života po podmienenom prepustení značne neistá a doterajší život odsúdeného skôr nasvedčuje tomu, že ani predchádzajúce tresty odňatia slobody s podmieneným odkladom ich výkonu, ani výkon nepodmienených trestov odňatia slobody a ani následné podmienne prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody na neho nemali očakávaný účinok v tom zmysle, aby viac trestnú činnosť nepáchal. Okresný súd preto správne nemohol dospieť k záveru, že odsúdený splnil druhú materiálnu podmienku na podmienne prepustenie odsúdeného.

22. Rozhodnutie okresného súdu o zamietnutí žiadosti odsúdeného o podmienne prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody bolo vo svojej podstate správne, avšak z dôvodov uvedených v bodoch 14 až 16 krajský súd napadnuté uznesenie v celom rozsahu zrušil a sám rozhodol o zamietnutí žiadosti odsúdeného o podmienne prepustenie z výkonu tých trestov odňatia slobody, z ktorých výkonu by odsúdený podmienne prepustený byť mohol, pokiaľ by spĺňal všetky podmienky stanovené Trestným zákonom.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je sťažnosť prípustná.